

# บทที่ 1

## บทนำ

### 1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันปัญหาเงินเฟ้อเป็นปัญหาที่น่าวิตกกังวลของทุกประเทศ ซึ่งการที่เงินเฟ้อมีการปรับตัวสูงขึ้นก็เนื่องมาจากราคาอาหารและพลังงานมีการปรับตัวสูงขึ้นมาก ในสถานการณ์ที่อัตราเงินเฟ้อสูงนี้ ก็จะมีประเด็นคำถามที่น่าสนใจตามมาว่าจะเลือกลงทุนในสินทรัพย์ใด เพื่อให้ผลตอบแทนที่ได้สามารถชดเชยกับราคาสินค้าที่เพิ่มสูงขึ้นได้ และหนึ่งในทางเลือกที่น่าสนใจก็คือการลงทุนในสินค้าโภคภัณฑ์ ที่ถือได้ว่าเป็นหลักทรัพย์ประเภทหนึ่ง ที่จะสามารถช่วยลดความเสี่ยงของเงินเฟ้อได้ เนื่องจากสินค้าโภคภัณฑ์เป็นสินค้าที่ใช้ในการอุปโภคหรือบริโภคซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่มหลัก ดังนี้ กลุ่มแรกคือ กลุ่มพลังงาน (Energy) ประกอบด้วย น้ำมันดิบ น้ำมันกลั่น น้ำมันอากาศยาน น้ำมันเบนซินและก๊าซธรรมชาติ กลุ่มที่สองคือ กลุ่มโลหะอุตสาหกรรม (Industrial metals) ซึ่งประกอบด้วย ทองแดง สังกะสี นิกเกิล ตะกั่ว ดีบุกและอะลูมิเนียม กลุ่มที่สามคือกลุ่มโลหะมีค่า (Precious metals) ประกอบด้วย ทองคำ เงิน ทองคำขาว และพลาเดียม และกลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มสินค้าเกษตร (Agricultural products) ประกอบด้วย ข้าวสาลี ข้าวโพด ถั่วเหลือง น้ำมันถั่วเหลือง อาหารถั่วเหลือง (Soybean meal) น้ำตาล กาแฟ โกโก้ และสินค้าปศุสัตว์

ประโยชน์ของการลงทุนในสินค้าโภคภัณฑ์ คือ ให้ผลตอบแทนที่อยู่ในระดับใกล้เคียงกับการลงทุนในตราสารทุน และยังมีประโยชน์ในการป้องกันความเสี่ยงของอัตราเงินเฟ้อ เนื่องจากราคาของสินค้าโภคภัณฑ์มีผลกระทบโดยตรงต่อค่าครองชีพและเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณอัตราเงินเฟ้อเพราะเป็นสินค้าที่ใช้ในการอุปโภคและบริโภค ในส่วนของช่องทางการลงทุน ผู้ลงทุนสามารถลงทุนได้ 2 ทางหลัก คือ การลงทุนทางตรง เป็นการซื้อขายในตลาดซื้อขายทันที (Spot market) หรือตลาดซื้อขายล่วงหน้า (Futures market) การลงทุนในสินค้าโภคภัณฑ์โดยตรง เช่น การซื้อทอง น้ำมัน โดยที่ตลาดซื้อขายทันที จะต้องมีการส่งมอบสินค้าทันทีที่มีการซื้อขาย ซึ่งผู้ซื้อจะต้องแบกรับภาระในการดูแลสินค้าหลังส่งมอบ โดยจะมีต้นทุนที่เพิ่มมากขึ้นจากการที่ต้องเก็บสินค้าไว้เป็นจำนวนมาก เวลานานและจากการเสื่อมสภาพของสินค้า โดยเฉพาะสินค้าทางการเกษตร ดังนั้นการลงทุนในตลาดซื้อขายทันทีนั้นอาจไม่ค่อยสะดวกนักสำหรับนัก

ลงทุน ส่วนตลาดซื้อขายล่วงหน้า (Futures market) จะมีการทำสัญญาซื้อขายเอาไว้ล่วงหน้าก่อนวันที่จะมีการส่งมอบ ทั้งนี้ การส่งมอบไม่ใช่การส่งมอบสินค้าจริงแต่เป็นการจ่ายส่วนต่างของราคาปัจจุบันและราคาที่ตกลงกันไว้ในสัญญา ซึ่งในปัจจุบันนักลงทุนคนไทยสามารถทำการซื้อขายสัญญาซื้อขายสินค้าโภคภัณฑ์ล่วงหน้าได้ ทั้งที่ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย (Agricultural Futures Exchange of Thailand หรือ AFET) ซึ่งในปัจจุบันอนุญาตให้เปิดทำการซื้อขายได้ในสินค้าจำพวกข้าวขาว ข้าวหอมมะลิ ยางแผ่นรมควัน และมันสำปะหลัง และที่บริษัทตลาดอนุพันธ์ประเทศไทย (Thailand Futures Exchange หรือ TFEX) ซึ่งอนุญาตให้มีการซื้อขายทองและในอนาคตจะมีการเปิดให้ซื้อขายน้ำมันและเงิน ส่วนอีกช่องทางคือ การลงทุนทางอ้อม ผ่านสื่อกลางการลงทุน (Intermediary Vehicle) ได้แก่ กองทุนสินค้าโภคภัณฑ์ต่างๆ ซึ่งออกขายโดยบริษัทหลักทรัพย์ เช่น กองทุนน้ำมัน และกองทุนทองคำ เป็นต้น โดยกองทุนดังกล่าวจะนำเงินที่ได้ไปลงทุนต่อในกองทุนสินค้าโภคภัณฑ์ต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่จะเน้นการลงทุน เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่ใกล้เคียงกับผลตอบแทนของดัชนีสินค้าโภคภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง โดยในปัจจุบันบริษัทจัดการกองทุนไทย ได้มีการเปิดเสนอขายกองทุนสินค้าโภคภัณฑ์ที่มีมากและหลากหลาย ดังนั้นก่อนตัดสินใจลงทุน ผู้ลงทุนควรหาข้อมูลและต้องศึกษาข้อมูลในรายละเอียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองทุนที่ลงทุนในต่างประเทศ มักจะมีความเสี่ยงในเรื่องของอัตราแลกเปลี่ยนเข้ามาเกี่ยวข้อง (อาภรณ์ ชีวะเกรียงไกร, 2554)

ในปี พ.ศ. 2552 สินค้าที่น่าสนใจในตลาดการเงิน โลกน่าจะเป็นสินทรัพย์ในตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity) โดยเฉพาะกลุ่มโลหะมีค่า ตั้งแต่ทองคำ เงิน จนถึงทองคำขาว และรวมถึงน้ำมันดิบ ซึ่งยังทรงตัวอยู่ในระดับสูงและในช่วงท้ายปี พ.ศ. 2552 จากข้อมูลราคาในตลาดลอนดอน ([www.kitco.com](http://www.kitco.com)) ราคาทองคำเพิ่มสูงขึ้นจนถึงระดับ 1,200 ดอลลาร์ต่อออนซ์ ตั้งแต่ต้นเดือนธันวาคม และยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทำสถิติใหม่ที่มากกว่า 1,200 ดอลลาร์อย่างต่อเนื่อง และราคาทองคำขาวและโรเดียมอยู่ที่ระดับ 1,500 ดอลลาร์ และ 2,600 ดอลลาร์ เหตุผลที่ราคาของกลุ่มโลหะมีค่าเหล่านี้เพิ่มขึ้น บางส่วนเป็นเหตุผลเดียวกับการเพิ่มขึ้นของราคาทองคำ คือ ในช่วงที่รัฐบาลของหลายประเทศต่างพยายามดำเนินมาตรการเพื่อให้เศรษฐกิจหลุดพ้นจากภาวะวิกฤติ โลหะมีค่าตั้งแต่เงินจนถึงทองคำขาวเป็นเหมือนหลักประกันการเสื่อมค่าของเงินสกุลต่างๆ โดยเฉพาะในช่วงที่ค่าเงินดอลลาร์ของสหรัฐมีมูลค่าลดลงอย่างมาก

นอกจากนี้โลหะต่างๆ เช่น เงิน ทองคำขาว และแพลเลเดียม ยังมีเหตุผลอื่นที่สนับสนุนให้ราคาเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะเหตุผลที่ว่า โลหะเหล่านี้เป็นวัตถุดิบสำคัญที่ใช้ในอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมรถยนต์และการผลิตเทคโนโลยีขั้นสูง ความต้องการของโลหะจึงเพิ่มขึ้นตามไปด้วย และอีกปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนการเพิ่มขึ้นของราคาอย่างต่อเนื่องมาจากการผลิต

โลหะบนพื้นดินมีจำกัด ซึ่งต่างจากทองคำ ทั้งทองคำขาวและเงินไม่สามารถเก็บรักษาในคลังของธนาคารกลาง และไม่สามารถเพิ่มการผลิตได้ง่ายนัก เพราะมากกว่า 80% ของปริมาณสำรองทองคำขาวทั่วโลกกระจุกตัวอยู่ในแอฟริกาใต้ โดย 15% อยู่ในรัสเซีย ซึ่งแตกต่างจากทองคำที่พบในเมืองต่าง ๆ ในหลายประเทศทั่วโลก ดังนั้นหากมีเหตุการณ์ใด เกิดขึ้นจนมีผลต่อการจัดหาโลหะเหล่านี้ ราคาโลหะเหล่านี้ก็มีแนวโน้มจะพุ่งขึ้นไปอีก (สุวิทย์ สุทธิจิระพันธ์, 2547)

สำหรับแนวโน้มราคาโลหะเงินซึ่งมีมูลค่าต่ำกว่าสินค้าโภคภัณฑ์ทุกประเภทโดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับทองคำ หากเปรียบเทียบระหว่างโลหะเงินและทองคำจะพบว่าจุดแข็งของโลหะ "เงิน" มาจากความสำคัญของเงินในฐานะวัตถุดิบที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในอุตสาหกรรม แต่เหตุผลที่ราคาทองมีมูลค่าสูงกว่ามาก เนื่องจากทองคำสามารถนำกลับมารีไซเคิล และเหมืองทองยังคงมีอยู่กระจายไปทั่วโลก ในขณะที่โลหะเงินซึ่งถูกนำมาใช้ในอุปกรณ์การถ่ายภาพ กระจกและสินค้าอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ มีสภาพเช่นเดียวกับน้ำมันดิบ คือเมื่อนำมาบริโภคแล้วก็จะหมดสภาพไปและปริมาณจะลดลงอย่างต่อเนื่องจนมีโอกาสที่จะหมดไป

อย่างไรก็ตามราคาโลหะเงินในปี พ.ศ. 2553 ได้เพิ่มขึ้นไปถึงระดับ 25 ดอลลาร์ต่อออนซ์ โดยความเห็นของ ชิตัน ปาริก นักวิเคราะห์ตลาดสินค้าโภคภัณฑ์จากซีพีเอ็ม กรุ๊ป องค์กรตัวแทนของธุรกิจด้านวณิชยกรรม การบริหารสินทรัพย์ ที่ปรึกษา และวิจัยตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ในนิวยอร์ก ให้เหตุผลถึงปัจจัยที่สนับสนุนให้ราคาโลหะเงินเพิ่มขึ้น ประการแรกมาจากปริมาณสต็อกของโลหะเงินลดลงอย่างมากในช่วงวิกฤตการเงิน ซึ่งอาจต้องใช้เวลามากถึง 6 เดือน ที่จะทำให้ปริมาณสต็อกเงินกลับมาสู่ระดับปกติ ประกอบกับปริมาณความต้องการมีความยืดหยุ่นต่อราคาน้อย ซึ่งหมายความว่า ผู้ซื้อมีทางเลือกไม่มากนัก นอกจากจ่ายตามราคาที่ตลาดกำหนด อีกประการหนึ่งมาจากปริมาณความต้องการเงินในตลาดใหม่ โดยเฉพาะแนวโน้มความต้องการใช้แบตเตอรี่ที่มีเงินและทองแดงเป็นส่วนประกอบหลัก ซึ่งใช้ในรถยนต์ "อัจฉริยะ" และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ขนาดพกพา และเมื่อดูราคาโลหะเงินในปลายปี พ.ศ. 2553 ก็พบว่าราคาโลหะเงินได้เพิ่มขึ้นสูงถึง 30.63 ดอลลาร์ต่อออนซ์ ในวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2553 ([www.kitco.com](http://www.kitco.com)) ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าที่นักวิเคราะห์ได้คาดการณ์ไว้ (ประชาชาติธุรกิจ, 17 ธันวาคม 2552)

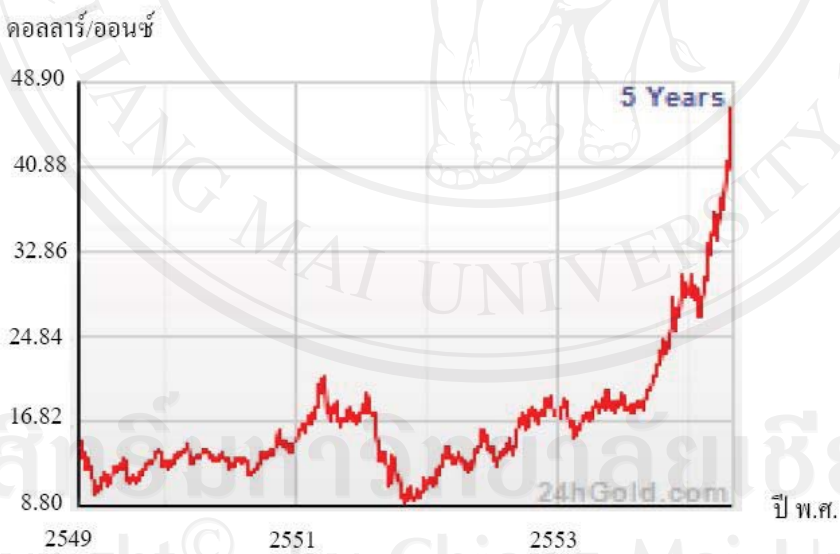
หากติดตามราคาของกลุ่มโลหะมีค่า จะพบว่าโลหะเงินที่เป็นโลหะที่มีการเพิ่มขึ้นของราคาและมีอุปสงค์ในการลงทุนเพิ่มมากขึ้น ช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ราคาเงินปรับตัวเพิ่มขึ้นมาก จากที่มีราคาต่ำกว่าระดับ 10 ดอลลาร์ต่อหนึ่งทรอยออนซ์ แต่เมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2553 ที่ผ่านมาราคาโลหะเงินได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นและไปปิดตลาดที่ราคา 30.63 ดอลลาร์ต่อหนึ่งทรอยออนซ์ ซึ่งนับเป็นราคาที่สูงสุดในรอบ 30 ปี ก่อนที่จะมีค่าลดลงเล็กน้อยในช่วงต้นปี พ.ศ. 2554 ส่วนผลตอบแทนของเงินในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาสูงถึงเฉลี่ยประมาณปีละ 47% ขณะที่ทองคำมีผลตอบแทนปีละ 33% และปี พ.ศ. 2553 ที่

ผ่านมาราคาเงินเพิ่มขึ้น 78% เปรียบเทียบกับราคาทองคำที่เพิ่มขึ้น 25% ซึ่งราคาของเงินนั้น มีความผันผวนมากกว่าราคาทองคำ ซึ่งเป็นไปตามหลักการที่ว่าอัตราผลตอบแทนที่สูง ต้องมากระดับความเสี่ยงที่สูงเช่นเดียวกัน จากความเคลื่อนไหวของราคาที่สูงขึ้น และการให้ผลตอบแทนที่น่าพอใจ จึงทำให้ความต้องการใช้โลหะเงิน เพื่อวัตถุประสงค์ของการลงทุน ได้รับความนิยมนำเพิ่มขึ้น โดยคาดว่า 14% ของการใช้โลหะเงินทั่วโลกเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการลงทุน ส่วนที่เหลือใช้ด้านการผลิตเครื่องประดับ และเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมบางประเภท โดยรูปแบบของการลงทุนนั้น ได้แก่ การถือครองโลหะเงินโดยตรง การซื้อขายสัญญาฟิวเจอร์โลหะเงิน (Silver Futures) และการลงทุนในกองทุนเปิด ETF ที่ลงทุนในโลหะเงิน ซึ่งผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนตามการเพิ่มค่าของโลหะเงิน ซึ่งจะสะท้อนอยู่ในมูลค่าของหน่วยลงทุนที่ถืออยู่ ปัจจุบันกองทุนเปิด ETF โลหะเงินที่มีขนาดใหญ่ ได้แก่ Ishares Silver Trust ซึ่งมีมูลค่า 9,800 ล้านดอลลาร์ หรือเกือบ 3 แสนล้านบาท โดยที่ปี พ.ศ. 2552 กองทุนดังกล่าวมีมูลค่าสูงขึ้น และสร้างผลตอบแทนได้สูงถึง 79.44% สำหรับประเทศไทยการนำเข้าโลหะเงินในแต่ละปีก็เป็นที่ไปเพื่อใช้ในการผลิตเครื่องประดับและเครื่องเงิน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการผลิตเพื่อการส่งออก เพราะไทยถือเป็นประเทศที่มีแรงงานฝีมือด้านการผลิตเครื่องประดับระดับโลก โดยปี พ.ศ. 2553 ที่ผ่านมามีมูลค่าการผลิตและส่งออกเครื่องประดับสูงกว่า 10,000 ล้านดอลลาร์ หรือกว่า 300,000 ล้านบาท ทั้งนี้ เครื่องประดับเงิน และเครื่องเงินมีสัดส่วน 30% ของมูลค่าการส่งออกเครื่องประดับทั้งหมด เป็นอันดับสองรองจากเครื่องประดับประเภททองคำที่มีสัดส่วน 50-60% และในช่วงปี 2551-2553 ที่ผ่านมาราคาทองคำปรับตัวสูงขึ้นจึงทำให้มีการใช้โลหะเงินเข้ามาเป็นวัตถุดิบและส่งผลให้โลหะเงินได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นในอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องประดับ สำหรับตลาดส่งออกที่สำคัญของเราในปี พ.ศ. 2553 ได้แก่ สหรัฐอเมริกา โดยมีสัดส่วน 41% ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด เดนมาร์ก มีสัดส่วน 12% เยอรมนี ที่ 9% ออสเตรเลีย มีสัดส่วนที่ 8% และอังกฤษ ที่ 7% ของมูลค่าการส่งออกเครื่องประดับเงินและเครื่องเงินทั้งหมด นอกจากนี้ มูลค่าการส่งออกเครื่องประดับเงินของไทยไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศออสเตรเลีย และประเทศอังกฤษ ยังมีมูลค่าสูงสุดเมื่อเทียบกับประเทศคู่ค้าอื่นๆ ของในแต่ละประเทศ (เกศรา มัญชุศรี, 2554)



ที่มา : [www.24hgold.com](http://www.24hgold.com)

รูปที่ 1.1 ราคาทองคำ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549-2553



ที่มา : [www.24hgold.com](http://www.24hgold.com)

รูปที่ 1.2 ราคาเงิน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549-2553



ที่มา : [www.24hgold.com](http://www.24hgold.com)

### รูปที่ 1.3 ราคาทองคำขาว ตั้งแต่ปี พ.ศ.2534-2553

จากรูปที่ 1.1, 1.2 และ 1.3 แสดงแนวโน้มของราคาของโลหะทั้ง 3 ชนิด คือ ราคาทองคำ ราคาเงินและราคาทองคำขาว ที่ได้มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาอย่างต่อเนื่อง จากกราฟจะเห็นว่าราคาของโลหะทั้ง 3 ชนิดในช่วงปี พ.ศ. 2552 ถึงปี พ.ศ. 2554 มีการเพิ่มขึ้นของราคามาก และมีแนวโน้มที่ราคาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเหมือนกันทั้ง 3 ชนิด ดังนั้นจึงมีความน่าสนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างราคาโลหะมีค่าทั้ง 3 ชนิด คือ ราคาทอง ราคาเงินและราคาทองคำขาว ว่าราคาของโลหะทั้ง 3 มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เพื่ออาจจะเป็นแนวทางสำหรับนักลงทุนต่อไป

#### 1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างแบบจำลองราคาโลหะมีค่า ซึ่งได้แก่ ราคาทอง ราคาเงิน และราคาทองคำขาว
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างราคาทองคำ ราคาเงิน และราคาทองคำขาว

#### 1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้สามารถพยากรณ์ราคาโลหะมีค่า ซึ่งได้แก่ ราคาทองคำ ราคาเงินและและราคาทองคำขาว ในตลาด โลก เพื่อเป็นแนวทางในการลงทุนให้กับนักลงทุนและผู้สนใจ
2. ทำให้ทราบถึงทิศทางและความสัมพันธ์ระหว่างราคาทองคำ ราคาเงินและและราคาทองคำขาว ในตลาด โลก เพื่อให้นักลงทุน นักศึกษาหรือผู้สนใจทั่วไป สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์

#### 1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างราคาทองคำ ราคาเงินและราคาทองคำขาว โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบรายวันของราคาทองคำ ราคาเงิน และราคาทองคำขาว ในตลาดลอนดอนซึ่งเป็นราคาแบบ Spot ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553 รวมทั้งหมด 1,096 วัน โดยใช้วิธีโคอินทิเกรชัน (Cointegration) ของ Johansen and Juselius ซึ่งจะมีการทดสอบยูนิทรูท (Unit Root Test) ทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาว (Cointegration) ทดสอบความสัมพันธ์ตามแบบจำลองอาร์ (VAR Model) และทดสอบสมมติฐานเชิงเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality Test)

#### 1.5 นิยามศัพท์

**ข้อมูลอนุกรมเวลา (Time Series Data)** คือ ชุดข้อมูลที่เก็บรวบรวมตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ อย่างต่อเนื่องกัน อาจอยู่ในลักษณะที่เป็นข้อมูลรายปี รายไตรมาส หรือรายเดือนก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ประโยชน์

**ทองคำ (Gold)** คือธาตุเคมีที่มีหมายเลขอะตอม 79 และสัญลักษณ์คือ Au (มาจากภาษาละตินว่า Aurum) ทองคำเป็นธาตุสีเหลืองทองมันวาวเนื้ออ่อนนุ่ม สามารถยืดและตีเป็นแผ่นได้ ทองคำไม่ทำปฏิกิริยากับสารเคมีส่วนใหญ่ ทองคำใช้เป็นทุนสำรองทางการเงินของหลายประเทศ ใช้ประโยชน์เป็นเครื่องประดับ งานทันตกรรม และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

**เงิน (Silver)** คือธาตุที่มีหมายเลขอะตอม 47 และสัญลักษณ์คือ Ag (เป็นตัวย่อมาจากคำในภาษาละตินว่า Argentum) เงินเป็นโลหะสีขาวเงิน มีสมบัติการนำความร้อนและไฟฟ้าได้ดีมาก ในธรรมชาติอาจรวมอยู่ในแร่อื่นๆ หรืออยู่อิสระ เงินใช้ประโยชน์ในการทำเหรียญ เครื่องประดับ ภาชนะบนโต๊ะอาหาร อุตสาหกรรมการถ่ายภาพและอุตสาหกรรมรถยนต์

**ทองคำขาว (Platinum)** ธาตุที่มีเลขอะตอม 78 และสัญลักษณ์คือ Pt เป็นธาตุโลหะมีสีเงินเทา มีน้ำหนักมาก สามารถยืดและตีเป็นแผ่นได้ แพลทินัมทนต่อการกัดกร่อนมาก ในธรรมชาติพบอยู่กับสินแร่ของนิกเกิลและทองแดง แพลทินัมใช้ทำเครื่องประดับ อุปกรณ์ในห้องทดลอง ตัวนำไฟฟ้า งานทันตกรรม และเครื่องกรองไอเสียในรถยนต์